

§ 65.

Viser det sig under Forhandlingerne, at der ved Vidner eller paa anden Maade kunne faaes nye Oplysninger, som paa Grund af Omstændighederne ikke tidligere have været kjendte, har Rigsretten, efter at Parterne have havt Leilighed til at yttre sig derover, at afgjøre, om saadanne nye Oplysninger bør erhverves eller ikke. Bestemmes det, at de bør søges tilvejebragte, bør dette om muligt skee strax, uden at Retten adskilles. Lader dette sig ikke gjøre, udsættes Sagen.

Vidner, som efter sig Bestemmelse skulle føres, ere pligtige at møde efter Tilføjelse med det Barsel, som Retten i det enkelte Tilfælde finder tilstrækkeligt.

§ 66.

Bliver det i noget Tilfælde, efter at Beviisførelsen i Retten er begyndt, nødvendigt at udsætte Sagen, skal Hovedforhandlingen, hvis den ikke kan fortsættes, i det seneste den fjerde Dag efter Udsættelsen, begynde forfra.

§ 67.

Efter endt Beviisførelse giver Anklageren en nærmere Fremstilling af Sagen, oplyser hvad der kan ansees bevist, udtaler sig over Sagens retlige Bessaffenhed og nedlægger sin Paa- stand.

§ 68.

Derefter har Tiltalte eller hans Forsvarer at udtale sig over Sagen og nedlægge Paa- stand.

§ 69.

Anklageren kan atter tage Ordet, men Tiltalte eller hans Forsvarer har det sidste Ord, og Tiltalte er, efterat hans Forsvarer har talt, beføiet til selv at tilføie hvad han finder tjenligt til sit Targ.

§ 70.

I en egen Bog indføres det Væsentlige af Tiltaltes, Vidners og andre afhørte Personers Forklaringer. Parternes Paa-stande blive ordret at tilføie Thingbogen, hvormod Retten ikke lader deres øvrige Foredrag nedskrive.

§ 71.

Naar Forhandlingerne ere sluttede, gaaes ordentligviis strax over til at forberede Dom- mens Afgjelse (§ 73). Formanden giver Bes- faling til, at Retsfalen rømmes af Alle med

Undtagelse af Dommerne og Skriverne, hvor- paa Retten raadslaar om Dommen.

§ 72.

Det yngste af de af Høiesteret valgte Med- lemmer stemmer først, derefter det af Landst- thinget valgte Medlem, som har det nederste Sæde, og senere saaledes afvekslende mellem de af Høiesteret og de af Landstthinget valgte Medlemmer fra nedeaf opad. Formanden stemmer sidst.

De afgivne Stemmer indføres i en egen Stemmegivningsbog.

§ 73.

Naar Stemmegivningen først er begyndt, maa Retten ikke skilles ad, førend Dommen er vedtagen og affagt.

Dom skal ordentligviis affiges i samme Retsmøde, hvori Forhandlingerne sluttes; dog kan Retten, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, udsætte Stemmegivningen og Dom- mens Afgjelse til næste Sagnedag derefter.

§ 74.

Dommerne ere ikke bundne ved de i den almindelige Lovgivning indeholdte Regler om Beviis, men affige Dommen efter deres paa den foregaaende Behandling støttede samvittig- hedsfulde Overbeviisning.

§ 75.

Tiltalte kan kun dømmes for de i Anklage- skriftet nævnte Poster. Derimod er Retten ikke bunden ved Anklagerens Paa-stand.

§ 76.

Er der ikke Grund til at idømme Tiltalte Straf, vil der, forsaavidt Straffeaansvar an- gaaer, være at tillægge ham fuldstændig Fri- findelse.

Erstatningskrav, der ere indbefattede under Anklagen, kunne afgjøres ved samme Dom. Ved denne bestemmes tillige efter vore Loves almindelige Regler, om Tiltalte skal udrede de af Sagen flydende Omkostninger.

§ 77.

Enhver af Dommerne, der stemmer paa Dødsstraf, skal tilføie, om han finder Anled- ning til at anbefale Tiltalte til nogen og i saa Fald til hvilken Benaadning.

Det Samme kan skee i andre Sager, hvor- under Straf er paalagt, naar dertil findes særdeles Grund.